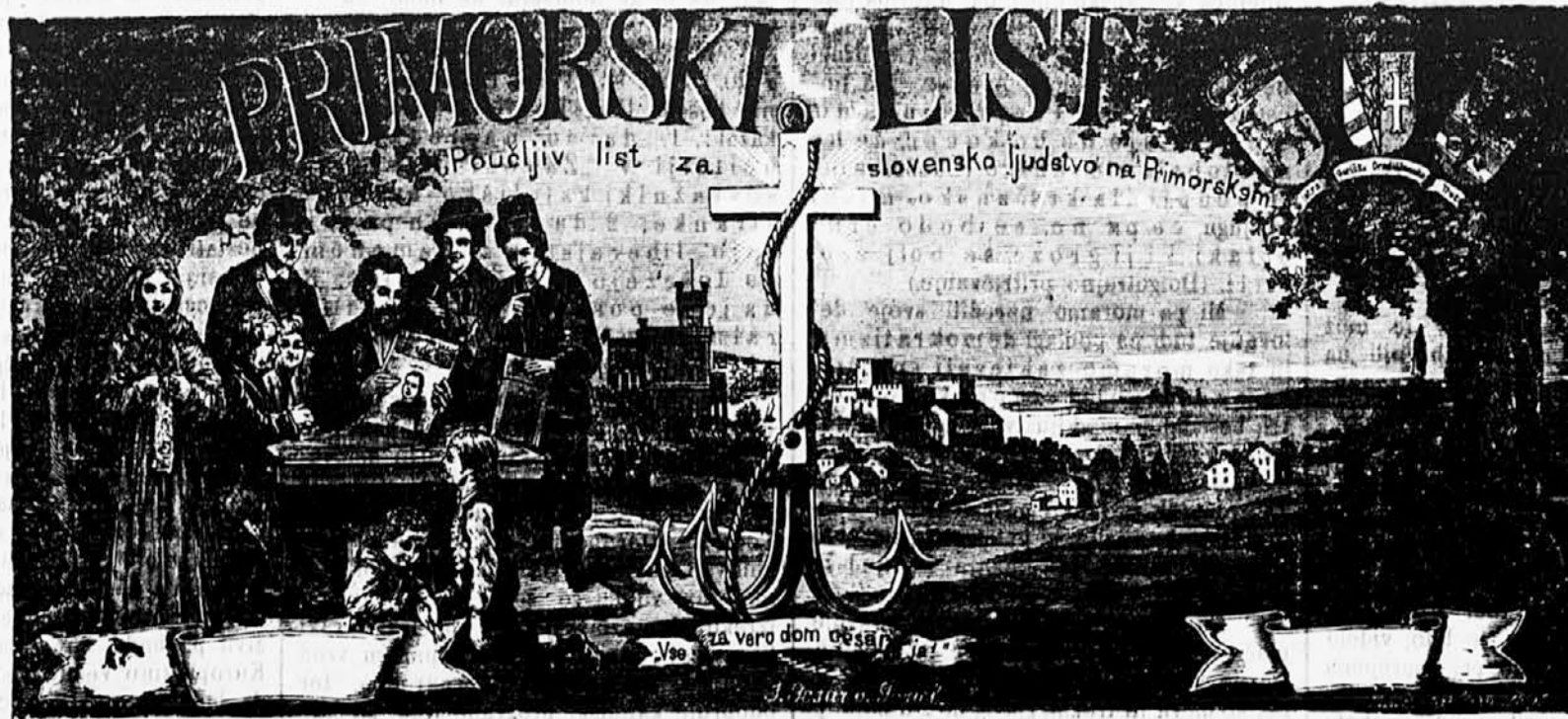


Izhaja vsaki četrti ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne Frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.



Naročnino in namnila sprejema upravnništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunki ulici, na Josip Verdievem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

**Občni zbor „Kroj. zadruga“ v Gorici.**

Dne 30. junija t. l. vršil se je občni zbor „Krojaške zadruge“ v Gorici po dnevnem redu, katerega smo v „Pr L.“ in drugod objavili. Udeležba je bila povoljna. Nekoliko po 10. uri je otvoril občni zbor predsednik zborovanja, preč. gosp. Blazij Grča, katerega je v to izvolil v smislu pravil občni zbor sam. Pozdravil je došle zborovalce, konstatiral sklepčnost občnega zbora in po kratkem nagovoru je dal besedo poročevalcu, blagajniku, gosp. S. Premrou, ki je prečital sledeče poročilo načelstva:

**Častili zborovalci!**

Letošnji občni zbor se vrši v mnogo bolj mirnem znamenju, nego se je vršil lanski. Tedaj se je delalo iz izvestne strani na vse kriplje na to, da bi „Krojaška zadruga“ sramotno propadla. Da se to ni posrečilo, to je slavnemu zboru že znano deloma iz lanskega poročila načelstva, deloma pa iz lanske polemike v naših domačih listih. Ker pa spada ta zadeva v upravno leto 1903, hočemo jo na kratko ponoviti, dasi se je o njej govorilo že na zadnjem občnem zboru.

Znano je, da je došla zadruga vsled nemarnega poslovanja bivšega poslovodje A. B. v jako prekarno stanje. Vsled nagromadenih naročil je prihajalo toliko blaga, da ga ni bilo mogoče plačati iz tekočih dohodkov zadruge. Vsled tega je moralo priti do tega, da je iskala zadruga pri upnikih moratorij, da sme namreč v poznejšem času zadostiti svojim plačilom. To se ji je večinoma posrečilo. Tedaj se je pa začel z nam nasprotne strani izrabljati ta neprijetni položaj zadruge, ker so hoteli s tem prisiliti jo do sramotnega stečaja. Rabila so se vsa mogoča sredstva v tej umazani gonji, hvala Bogu, brezuspešno. „Centralna posojilnica“ je

LISTEK.

**Zvesti pastir.**

Češki spisal VaeIav Kosmak, poslovenila Mária Fetoška.

Pred nekoliko leti je došel v neko selo blizu Pariza nov župnik. Bil je to visok človek, krepke postave, žarkega oka in vranjih las. Bojeval se je nekoč v vojski Dona Karola na Španskem. Bil je večkrat ranjen ter moral ostaviti milo domovino in junaško vojsko. Pridružil se je mirni Gospodovi vojski, ki se bori za lepšo in večno domovino, to je za nebo. Z vso svojo dušo in močjo poprijel se je svojega poklica.

Izprva je navadno hodil tužen, željno gledaje v ono stran, kjer je od Boga blagoslovljena, a od ljudi opustošena in osiromašena Španija, njegova krasna domovina, ali pa je sedel z upognjeno glavo, kakor da posluša, nebo li začutil groma topov kralja Dona Karola. Tedaj je čisto zakril z belimi rokami blede lice, prsi so se mu dvignile in iz ust se mu je izvil globok vzdih.

Toda kedar se je o praznikih povzpел na leco, pozabil je vse boli in tuge, kakor vojak je dvignil glavo, ter šibal okrog sebe z bleskom duha in resnice. Oči so mu žarele, lasje so mu kakor črni oblaki obkroževali blede, potno čelo

prišla v kritičnem trenutku „Krojaški zadrugi“ na pomoč in dosegla poravnavo z upniki, ki so, nahujskani od znanih ljudij, silili večinoma v stečaj. Samo ob sebi je umevno, da je „Centr. pos.“ v varnost svojih tirjatev ukrenila, kar je bilo potrebno in primerno z ozirom na tedanji položaj „Kroj. zadruge“. Med drugim je proti isti bila dosegla tudi prisilno upravo. Ker pa „Centr. pos.“ ni hotela nastopati kakor trdosrčen upnik, ampak kakor dobrohoten pomočnik, je ustavila — čim je bila kriza premagana — odlojno prisilno upravo, in sklenila namesto tega s „Kroj. zadrugo“ pogodbo, ki zagotavlja „Centr. posojilnici“ isti vspех brez prisilnega sredstva. Poslovanje, ki se danes vrši na podlagi te, po zadnjem občnem zboru v celem obsegu odobrene pogodbe, je privedlo zadrugo zopet v normalne razmere, gmotni vspех tega poslovanja pa podajemo nekoliko niže slavnemu občnemu zboru.

Vspех rovanja proti „Krojaški zadrugi“ pa je bil nebroj tožb, o izidu katerih moramo na kratko poročati slavnemu zboru.

- 1. Razne tožbe upnikov v času poravnave je izvela „Centralna posojilnica“. Bile so vse ustavljene.
- 2. Tožbe in izvršilni predlogi „Centralne posojilnice“, ki so se morali vlagati v zavarovanje njenih tirjatev.
- 3. Več ovadb, katere je vložil naš izključen član A. Gabršček pri sodniji. Z vsemi je slavno pogorel. Druga inštanca je razveljavila vse „Kraj. zadrugi“ oziroma njenim odbornikom neugodne odločbe. Kazensko ovadbo je pa imenovani naš prijatelj moral sam preklicati.
- 4. Tožba, katero nam je naperila „Goriška ljudska posojilnica“ radi odpovedi najemne pogodbe. Ta pravda je za nas končala ugodno v drugi in tretji inštanci, in je sodišče pripoznalo pravni obstoj najemne pogodbe med „Ljudsko

— a zbrano ljudstvo je stalo začarano, kakor brez duše. Oči vseh so bile uprte z detinskim zaupanjem vanj. Slušatelji, vračajoči se iz cerkve, niso modrovali, niso presojevali — oni so verovali ter župnika spoštljivo pozdravljali.

Za malo časa postal je deci oče, odraslim vzgled, nesrečnim uteha, slabim podpora, revežem dobrotnik, bolnikom angel, a vsem prijatelj.

Kakor plamen okolo sebe na vse strani vžge kar ni kamen ali mrtva zemlja, tako je tudi župnik, goreč v ljubezni do Boga in bližnjega, razplamtil celo svoje selo s svetim žarom, a posledica, vspех, napredek in plod razveselil in razblažil je njegovo dušo tako, da je pozabil svojo krasno Španijo, njene nebotične Sierre (gore), njene bistre reke, njene rožmarinove in oleandrove gaje in pomerančne gozde, njeno večno ljubko solnce in njeno veličastno morje, njen krasni narod, da, pozabil je boj za resnico in pravico Dona Karola.

Našel je v svoji župniji novo domovino in novo bojšče. Bil je zadovoljen in srečen, samo nekaj ga je težilo. — Blizu vasi stal je v velikem vrtu dvorec. V tem je stanoval star, neoženjen pustolovec, kateri se je mnogo let potikal po svetu, nazadnje kot vojak, dokler se ni slednjič ondi naselil, da v miru

posojilnico“ in „Krojaško zadrugo“ za dobo 10 let.

5. Tožba, katero je naperila „Trgovsko-obrtna zadruga“ proti „Krojaški zadrugi“ kot porokinji na menici Avrelija Bisajla, je bila ustavljena vsled osebnega nastopa odbornika Jerneja Kopača, ki je plačal izloženi znesek na svoje ime namesto „Krojaške zadruge“, ki takrat vsled pogajanj za dosego poravnave, ni smela plačati.

6. Iz tega se je razvila nova tožba, katero je napravil Jernej Kopač proti bivšemu poslovodji „Krojaške zadruge“ Avreliju Bisajlu, za znesek menice in tožbene stroške. To tožbo je J. Kopač izgubil v dveh inštancah, češ, da ni bil upravičen vmešavati se v to zadevo in nastopiti kot plačnik namesto „Krojaške zadruge“. V tretji inštanci pa je bila razsodba za Jerneja Kopača ugodna. Vsled te je toženec tožitelju že izplačal zadevni znesek.

Tako se je vsa gonja, ki je merila na to, da bi „Krojaška zadruga“ sramotno propadla, končala dobro za zadrugo samo, osamešila pa vse one elemente, ki so hoteli uničiti gospodarsko postojanko v nemalo narodovo škodo.

Predno podajemo računski sklep o vspехu uprave „Krojaške zadruge“ po „Centralni posojilnici“ za l. 1903, dovolite nam, da na kratko pojasnimo nekatere točke iz tega sklepa.

Pred vsem je važna točka, koliko ima še dolga „Krojaška zadruga“ pri „Centralni posojilnici“?

Zadruga si je izposodila od „Centralne posojilnice“ skupni znesek K 105.805-84, do konca l. 1903 je vrnila K 49.642-47, tako, da je še ostalo dolga K 56.163-37. K temu je treba pristeti še K 3.655-75 za obresti, tako, da je znašal dolg koncem decembra leta 1903 še K 59.819-12.

Dolg pri „Centralni posojilnici“ je

preživeli svoje stare dni. Vdova sestra mu je bila gospodinja.

Ta samotar — imenovali so ga navadno kapitan — bil je kriv marsikateri bridki uri župnikovi. Bil je sicer miren, dobrega srca — a nikdo ga še ni videl v cerkvi, tem manj pri spovednici. Od začetka je celo javno zasmehoval cerkvene obrede, a odkar se je naselil novi župnik, se je kapitan izogibal takih reči, iz občira do duhovnika, katerega je visoko spoštoval, a svojega mišljenja o veri vkljub župnikovemu prigovarjanju ni premenil. Ostal je trd in hladen kot kamen. Da, on je bil trda in mrtva zemlja, katere goreči duhovnik ni mogel ogreti.

In to je župnika bolelo, bilo mu je žal to, drugače dobre in poštene duše. V ostalem je bil, kakor rečeno, povsem zadovoljen, in delal je kakor skrben vrtnar. goječ in negujoč vsak posamezni cvet. Toda ne dolgo.

Volja je bila sicer dobra, a telo bojno in slabo.

Ko je prišla drugič pomlad in je vse ozelenelo, oživelo in razcvetelo, ovenel je župnik popolnoma.

Nekega dne ukaže poklcati mizarja. Mizar pride in poljubi župnika roko.

„Kaj ukažete, velečastni?“  
Župnik je sedel slab v naslonjaču. Žalostno ga je bilo videti. Črni, bujni

torej že v preteklem letu padel približno na polovico.

Blaga se je v preteklem upravnem letu iz raznih lahko umljivih vzrokov sicer manj prodalo, nego predpreteklo leto, pri vsem tem kaže pa kvota surcvega dobička na blagu znaten napredek; dokaz, da je sedanje poslovodstvo v jako spretnih rokah.

Gmotni vspех pretekle upravne dobe ni mogel biti absolutno dovoljen, kar se samo ob sebi razume, ako se le nekoliko prevdario nenormalne razmere, v katere je bila zadruga prisiljena. Okoliščino, da se je pri vsem tem posrečilo spraviti zgubo iz bilance l. 1902 v znesku K 11.352-20, v bilanci za l. 1903 na K 1.143-76, torej približno na deseti del, smemo smatrati kot dokaz, da vrlo napreduje sanacija „Krojaške zadruge“, katero izvršuje „Centralna posojilnica“. Še več! Če le površno pregledamo postavke v računskem sklepu, vidimo, da bode ta sanacija v doledni dobi dovršena in da bode kmalu stala „Krojaška zadruga“ na svojih lastnih nogah, ne da bi imela potrebo tako rekoč „kuratorja“, kateri danes zanjo skrbi in dela.

„Krojaška zadruga stala je vsled hujskanja in podlega pritiska na robu propada, „Centralna posojilnica“ jo je rešila, seveda tako, da je sebe zavarovala za vsak slučaj. Izvela je in še izvaja sanacijo, za kar ji najprej mi upravniki „Krojaške zadruge“ vemo najboljšo hvalo. To smo tudi izrazili v našem sejnem sklepu. Dobro bi bilo, da to tudi slavni zbor stori!

Posebni predlogov načelstvo nima staviti, zato sklepa to svoje poročilo z zadoščenjem, da je rešilo obljubo, dano na občnem zboru l. 1903, da položi namreč letos mnogo ugodnejše poročilo, nego je bilo ono za l. 1902, sklepa pa obenem z gotovo nado, da mu bo mogoče prihodnje leto položiti še ugodnejše poročilo. (Konec pride.)

lasje padali so mu okrog visokega čela, velike, svitle oči sijale so izpod gostih obrvij — a obličje je bilo upadlo in blede. Prožeč mizarju belo, suho roko, nasmehne se mirno, in ljubeznjivo vpraša: „Dragi mojster, imate li pri rokah hrastovih desek?“

„Imam, kaj želite?“  
Župnik z veliko težavo vstane ter se nasloni na zid, vzdignivši roko nad glavo označi točko na zidu:

„Tu zaznamujte, dragi mojster, in merite visočino.“

Mizar je stal nem.  
„Velečastni, menda nočete...?“  
„Zmerite višino!“  
Mizar izvleče mero in zmeri: „En meter in 87 centimetrov.“  
„No, tako, naredite mi tako dolgo krsto, lahko je tudi dalja — do dva metra.“  
„Ali velečastni...?“  
„No, da, da! Ali ne vidite, da sem dozorel, res malo zgodaj, a dozorel sem vendar! Moram poskrbeti za poslednjo posteljo.“

Mizarja oblijejo solze, plakaje odide domov.

Tedaj je župnik poslal po kaplana. Kaplan dojde in pelje župnika pred župljane. Pred altarjem se je poslovil od svojih ovčic. Ljudstvo je plakalo, da se ne da dopovedati. (Dalje pride.)

# Vseslovenski mladeniški shod.

Vseslovenski mladeniški shod, ki se je vršil v ponedeljek na Brezjah, obnesel se je nepričakovano sijajno. O tem shodu prinesel je „Slovenec“ to-le obširno poročilo:

## Veličastna manifestacija 8000 Slovencev.

Toliko samih mladeničev in mož menda še ni bilo nikdar zbranih na kakem slovenskem shodu, kakor v ponedeljek na Brezjah. Nad 8000 mladeničev in mož je manifestiralo za katoliško in narodno zavest med Slovenci; nekateri pa ocajijo velikanske čete celo na 10.000. Vsi redni vlaki, ki so prihajali na Otočce od nedelje popoldne dalje, bili so natlačeno polni, poleg tega pa so došli tudi štirje dolgi posebni vlaki. Koliko nas je bilo, videlo se je posebno impozantno pri vsprejemu dragih štajerskih bratov, ko se je po obširnih cestah in prostorih pred in okoli cerkve razgrinjala množica, glava pri glavi.

Po pozdravu pri slavoloku na križpotju — pozdravljala sta imenom Štajercev štajerska mladeniča Zebot in Sekol — so štajerske čete počel korakale skozi gosti ljudski špalir. Na čelu so jahali krepki stasiti bohinjki fantje, za njimi je sviral narodne himne kranjska meščanska godba; potem so korakali zastavanoše vseh došlih društev in družb s 45 zastavami, za njimi pa nad 1600 Štajercev. Pevski zbori so peli, pritrkavanje cerkvenih zvonov se je družilo z gromom topičev, in tisočeri „živio“-klici so pričali o navdušenosti množice. Povsod je vladal najizvrstnejši red, dokaz izborne naše organizacije in izobrazbe naših množic. Cerkvni govor je moral č. g. Janez Kalan govoriti zunaj cerkve, na zidovju pa so stali zastavanoše s 45 plapolajočimi zastavami. Pogled na to skupino je bil veličasten, nepopisen.

Fotograf Werger je posnel ta veličastni prizor. Slovesno sv. mašo je daroval preč. g. prelat J. Flis ob obilni asistenci duhovnikov, ki so tudi v častnem številu prihiteli na Brezje.

Tudi cerkveni del slavnosti se je prekrasno izvršil, zakar ni nemala zasluga preč. g. P. Jožefa, ki ima z neumorno delavnostjo veliko zaslug za procvitanje Marijnega svetišča na Brezjah, in ki je bil pri pripravljanih delih za to slavnost na Brezjah prava duša vsega dela. Hvala in čast mu za to.

## Vseslovenski mladeniški shod.

Težko pričakovano vseslovensko mladeniško zbravanje se je pričelo ob 2. uri popoldne na okrašenem Gabrijelčičevem dvorišču; množice so stale do cerkve. Zborovanje je otvorila kranjska meščanska godba z „Naprej zastave Slave“. Iz tisoč in tisoč grl je zagrmel navdušeni „živio“. Najprej so bili na vrati pozdravi katoliško-narodnih poslancev.

### Deželni poslanec dr. Krek.

Dr. Krek je poudarjal, da Slovenci nimamo plemstva, a narod naš — to so naši plemiči. Na današnjem shodu je zastopano pravo plemstvo slovensko. To plemstvo hoče, kakor njihovi očetje, reševati pred sovražnikom narodne svetlinje, pribaja sem bodrit se za nadaljni boj za vero in dom. Svoje duševne meče je položilo danes to plemstvo pred oltar Božje Matere. To slovensko plemstvo, zbor vitezov dela, se je posvetilo Materi Božji. Za socialno delo je treba smisla za žrtve, smisla za druge, treba ljubezni do bližnjega. Vzglede nam je Mati Božja, vzglede dela in žrtve za druge. Zato se navdušujemo v bližini Njenega svetišča. Kjer pa so zbrani ljudje dela, trotej proč, in naj tudi pridejo v ime „inteligence“, a tudi vsi sebičneži proč. Kdor hoče biti naš, mora zatreči vsako samoljublje, ako išče kdo svoje koristi, ni socialno delavec, tak človek je škodljivec ljudstva. Mati Božja bodi nam vzgled dela za druge, ne zase. Skrb za druge zmaga pod križem. V senci svetišča Marijinega vemo, kaj smo: da smo katoliki, da naše katoličanstvo ni samo zunanja oblika, ampak jedro našega prepričanja, jedro, na katerem sloni naše srce in se giblje duša naša. Kdor izpodkopa med nami katoličanstvo, izpodkopa je temelj, na katerem sloni družba slovenska. Kot katoliki moramo zahtevati, da širi Avstrija na jugu krščansko in slovensko misel in da brani kristjane na vzhodu in da, če nastopa kot bran-

niteljica krščanske misli, naj nastopa tudi kot braniteljica slovenske misli na jugu. Solnce nam pribaja iz vzhoda. Če drugi ne razumejo te naloge Avstrije, jim hočemo mi povedati. Prepričani smo, da Avstrije ne bo konec, če bo nastopala slovensko (Odobranje) in podpirala krščansko misel na jugu, če pa ne, se bodo črni oblaki, liji groze, še bolj zgoštili. (Dolgotrajno pritrdovanje.)

Mi pa moramo narediti svoje delovanje tudi na podlagi demokratizma, in tako moramo zahtevati splošno in enako volilno pravico. (Ob teh besedah je med ljustrvom nastal pravcati vihar. „Da, to hočemo!“ „Za to bomo šli v boj!“ klicala je množica. Ta trenutek je lahko prepričal tudi nasprotnike, da ni sile, ki bi spravila ljudstvo na drug tir, in da gibanje za ljudske zahteve velikansko narasča.)

Ne bo sledilo nasprotnikom, ki svoje moči pomakajo v zganje. Značajne, trezne, poštene meče hočemo vzgojiti. V boj se mora iti trezne glave, ne z umetnim navdušenjem, potem je mogoče pridobiti uspehov.

Navdušenje pa črpamo iz svojega katoliškega prepričanja. Govornik pozdravlja zborovalce kot sodelovalce na socialnem polju ter se nadeja, da bodo kakor danes, tudi drugič, kadar bodo poklicani, odzvali se: „Tukaj smo!“, da bodo pripravljeni in se odzvali, tudi kadar bi bilo treba za domovino resnih žrtev. Tudi takrat naj zagromi od štajerske, koroške, istrske meje in po vsej Sloveniji klic slovenskih mladeničev in mož: „Tukaj smo!“ (Velikansko navdušenje. Množica dviga roke in kliče: „Hočemo!“) (Dalje pride.)

Od neke od, meseca junija 1904.

(Konec.)

Da je nadučitelj Križman popolen liberalce, priča njegov osebni zagovor v „Soči“ proti stvarnim člankom kaplana Rejca v „Prim. Listu“. Tam se hvali, da je član naprednega učiteljskega, ki je združeno v „Zavezi“, da je celo član vodstva „Zaveze“, pa po nobeni ceni noče biti nasprotnik vere in duhovščine. Kdo veruje „mirnemu“ korejskemu cesarju, ko zatrjuje: Jaz nisem nasprotnik Rusov, ko sem v zvezi z Japonci!

Da ima g. Križman zaupanje 2000 tovarišev, je ravno tako častno, kakor je častno za Dalaj Lama v Tibetu, ker uživa zaupanje svojih boncev; to ne priča drugega, kakor da je Križman uzor liberalnega učitelja po dahu „Učit. Tovariša“, ki pozivlja učiteljsko v boj zoper duhovščino in katoliško stranko.

G. Križman trdi, da učitelji ne zahtevajo, naj se v zvišanje učiteljskih plač obremene posestniki. Ker učitelji vedo, da v sedanjih razmerah ni mogoče denarja dobiti brez naklada, tedaj privolijo v greh, da se posestniki obremene. Nevolja ljudstva pa pade na poslance. Divni g. Križman zna s salomonsko modrostjo na mah razvzlati prošnje, kje naj se vzame denar: „Kje dobiti denar, to je naloga poslancev“. Poslanci, kar „kalamito“ in Gabrščekov „kalomon“ v roke, pa iščite denar, najti ga morate, magari v žepih posestnikov, ali v sarški bisagi. Učitelji pa si roke operejo: Kaj nam mari, ako se ljudstvo obremeni, mi nismo zahtevali obremenjenja ljudstva, vi glejte!

G. Križman pravi, da že 18 let bere in plačuje „Slov. Narod“. Slabšega pričevala si ni mogel dati. Kdor že toliko let zajema duševno hrano iz tega liberalnega gnojišča, ne more drugače dišati, ko po liberalstvu. Vsak šnospar sveda misli, da diši po samih rozicah, ter ne veruje ljudem, ki mu zatrjujejo, da smrdi po samem fuzeljnu. Kdor obljubuje, da bo vedno zagovarjal list, ki pobalinsko blati papeže, skofe in duhovščino, hvali pa vsacega škrbastega juda in krmižljavega krivoverca, ki je kedaj stegnil svoj brezbožni jezik proti sv. cerkvi, ki se norčuje iz Matere Božje in krščanskega devišta, pa priporoča bordele in kar je ž njimi v zvezi, ki obžaluje, da tudi naša vlada ne posnema Francoške, ki meče Kristusa iz šol in sodišč, ki podpira liberalno nemštvo in nemški kapital zoper katoliško slovensko ljudstvo, kako more za Boga pri zdravi pameti še trditi, „da je že dognana stvar, da ni proti veri in duhovnikom?“ Sicer pa priča vsak stavek Križmanovega dopisa o zmedenosti njegovih načel. On bi bil rad ponosen na svoje liberalstvo, rad bi pa

tudi, da bi ga domačini ne imeli za liberalca.

G. Rejec je v dopisu iz Dornberga v 20. in 21. št. „Prim. Lista“ iz doslovnih besed „Učit. Tovariša“ stvarno dokazal: 1. da so naprednjaški učitelji v „Zavezi“ strastni sovražniki katoliško-narodne stranke; 2. da širijo in podpirajo liberalstvo z namenom, da dosežejo povišanje plač; 3. da je še poseben namen liberalnih učiteljev, dobiti v oblast občine.

S svojim ponosnim zagovorom v „Soči“ je nadučitelj Križman dokazal, da je pristen liberalce; vse njegovo delovanje priča, da deluje v smislu učiteljev „Zaveznikov“, po receptu „Učiteljskega Tovariša“. Dornberška občina pa je pri volitvah pokazala, da hoče biti katoliško-narodna volilci so se z veliko večino izrekli, da ne marajo pri občinski upravi liberalce; starešinstvo z županom vred se šteje, da je katoliško-narodno, ter odobruje katoliški program. Kdor pa daje liberalnemu učitelju odločen vpliv v občinskih zadevah, ta se ne more več prištevati katoliško-narodni stranki, je zatajil program svoje stranke. V tem je velika nedoslednost in velika napaka.

Neumestno pa je, da nadučitelj svetuje kaplanu, naj se pri njem oglasi, ako ima kaj z njim opraviti, namesto da ga daje v časnike. V svojem dopisu nima kaplan prav nič opraviti z nadučiteljem in tajnikom, ampak le z dornberškimi možmi, ki imajo dobro voljo. Ako nadučitelj pokaže svojo dobro voljo, da hoče sodelovati v blagor ljudstvu na podlagi krščanskega programa, tedaj bo menda tudi kaplan vesel, da more imeti kaj z njim opraviti. Ako pa nadučitelj ostano pri svojem liberalstvu, tedaj tudi kaplan ne more in ne sme nič imeti z njim opraviti, ker tudi nadučitelj noče ničesar imeti opraviti s kaplanom, dokler ta obsoja liberalstvo.

## Rusko-japonska vojska.

Mi nismo hoteli koj iz začetka prav nič verjeti japonskim poročilom ter onim angleških in židovskih listov o porazu portarturske eskadre dne 23. junija, čepravno je o njem poročal japonski admiral Togo. Pričakovali smo vedno ruskega poročila, ki je moralo priti prej ali slej na dan, ter nam povedati resnico. In res je prišlo tudi to rusko poročilo na dan. Poročilo, katero je dobil admiral Aleksejev od začasnega poveljnika portarturske eskadre Wittöfta pa se glasi: „V boju, ki je nastal med raskimi in japonskimi torpedovkami, je bil sovražnik obdit, narkar je ruska eskadra zjutraj odšla iz pristanišča ter je odplula proti jugu, potem ko so bile odstranjene od Japoncev položene mine. 30 milj od obali smo zapazili japonsko brodogje, obstoječe iz 21 ladij in 30 torpedovk. Pred znatno premočjo Japoncev se je ruska eskadra povrnila v pristanišče, kjer se je vsidrala. Sovražnik je ni oviral, niti se jej bližal. Vsi ponočni napadi japonskih torpedovk so bili z vspehom odbiti. Ob obali smo našli 12 od Japoncev iz velike daljavo vrženih torpedov. Najmanj dve sovražni torpedovki sta bili pogreznjeni. Zjutraj so se povrnila ruske ladje v luko.“ — Tudi na kopnem so se začele reči nekako drugače sukati. Vsa poročila soglašajo v tem, da so se začeli Japonci umikati na celi črti in da so Rusi pričeli ofenzivo. Tako n. pr. je brzojavil general Kuropatkin dne 30. junija carju: „Čete generala Kurukija niso le ustavile svojega prodiranja v smeri proti Kaiču in Dačičavu, ampak so se celo umaknile proti Kanzi. Na južni cesti, vodeči prek prelaza Čapanlin v Kaiču, ni bilo še opaziti, da bi se bili Japonci umaknili. V okolici Seničena se je naše konjeničništvo pred napadi sovražnika umaknilo. Južno od Kaiču so nastavili Japonci na cesti, vodeči prek prelazov, v daljavi 200 kilometrov močne predstrahe pehote. V okolici Fengyangčenga so Japonci vstavili svoje prodiranje ter se umaknili proti jugu.“ — „Biraevskije Vjedomosti“ pa so dobile od svojega poročevalca z bojišča sledeče poročilo: „Naše čete so stopile v ofenzivo. Dalinski prelaz je prišel dne 30. junija po boju v našo posest. Oddelek generala grofa Kellerja je vzol prelaza Moduln in Tenčulin, katera so bili zasedli Japonci. Na cesti iz Liušana v Dačičav je oddelek kozakov generala Miščenska napal japonsko brigado ter jo po sijajnem boju konjeničstva uničil. Čete

generala Miščenska prodirajo na črti Kondja-Sonjučen. Japonci se umikajo iz vseh svojih pozicij“. — Zdaj je pa začelo v Mandžuriji močno deževati. To potrjujejo ruski in japonski uradni viri. Deževalo pa bo skoraj dva meseca, in vse večje vojne akcije se bodo morale na obeh straneh najbrže opustiti, dokler ne poneha ta deževna doba. To pa zna postati za Japonce osodopolno. Že iz prejšnjih poročil je bilo razvidno, da so Japonci slabo preskrbljeni z živili. Ker pa nimajo zadostnega števila železnic, po katerih bi med dežjem dovažali hrano svojim vojnim četam, bati se je, da nastane med njimi celo lakota. Rusi so pa v tem pogledu na bolj. General Kuropatkin je s tem vsakoletnim deževjem najbrže koj od začetka vojske računal, in zaradi tega držal svoje vojne čete vedno v obližju železnic, ter pustil Japonce, da so se zagodili med gorovja, do katerih ne vodi nobena železnica. Poleg živil pa bodo dovažale ruske železnice Kuropatkinu vedno več vojnih čet, tako, da bodo, ko neha deževna doba, imel Kuropatkin na razpolaganje dovoljno število vojaštva. V tem času pa se zna še nekaj dogoditi. Ni namreč izključeno, da bi se ne že v tem času prikazala v Rumenu morju ruska baltiška eskadra, o kateri se danes ne more z gotovostjo trditi, da bi se ista ne nahajala že na potu. Bližamo se torej skoraj gotovo času, ko bodo postajala poročila o japonskih zmagah vedno redkejša, in ko nam dospe konečno poročilo, da so Rusi premagali Japonce na celi črti, na kopnem in na morju.

Iz Petrograda so sporočili v Berlin dne 4. t. m.: Pri napadu na malo utrjeno pozicijo ob zalivu Siaupint (20 vrst od Port Artura) sta dva japonska polka pri trikratnem naskoku na en ruski bataljon izgubila 1000 mož. Ko so se sprožile pred pozicijo položene mine, na katere so Japonci zašli, se je bataljon umaknil.

Brzojavka generalajnanta Saharova na generalni štab v Petrograd od 4. t. m. se glasi: Dne 3. t. in je oddelek naše predstraže, nahajajoče se vzločno od Liaojanga, zavezal pozicijo pri prelazu Janzelin. Zvečer istega dne so dognali izvestitelji, da je oddelek sovražne predstraže na številu 1500 mož zasedel na naši fronti ležeče vasi Ehanouan in Ehanumenza ter da je ostal glavni oddelek sovražne vojske za prelazoma Fenšulin in Moduln. Obenem se je opazilo, da hoče japonski oddelek, obstoječ iz enega bataljona, obiti levo krilo naše pozicije pri prelazu Janzelin v smeri proti Lian-diansjan.

## Dopisi.

Iz Dornberga. — (V o b r a m b o.) — Na dolge „Sočine“ dopise, naperjene zoper mene, moram kratko odgovoriti. Ne vem sicer, ali so mi prišli vsi pred očji, ali ne. Pa tudi ni treba, da bi na vse odgovarjal. Pojasnim le sledeče:

„Soča“ mi očita, da je neki šolar iz Zalošč umrl vsled moje kazni. Vsaj tako nekaj hoče trditi. — Dotični dedek je po izjavi zdravnikovi umrl vsled nagle vodenice na mozganih. Tudi ga nisem kaznoval 14 dni predno je umrl, kakor piše „Soča“. Res pa sem ga kaznoval enkrat okoli poldrugi mesec ali dva meseca poprej. A seveda je deček popolnoma zdrav brez prestanka obiskoval šolo do zadnjega, ko je nanagroma umrl.

„Soča“ pravi, da so lasje neke deklice ostali v mojih rokah. — Radi mene ima še vse lasi. Imam ravno z otroci nekaterih liberalce velik križ, ker se je že zgodilo, da so ni svoje otroke nagovarjali k nepokorščni do mene.

„Soča“ trdi, da je deklica Janeza Brica ukradla očetu 10 K vsled moje agitacije za „Čebelico“. To se je zgodilo l. 1900, ko jaz še nisem bil v Dornbergu. Tačas je g. Križman nagovarjal otroke, naj vlagajo v pošto hranilnico, in tudi omenjena deklica je vložila tja.

Očita mi, da sem nekemu delavcu za dela 11 ur plačal 30 h. Jaz pa povem: nič mi nisem plačal, zato, ker mi je oni delavec dolžan, in le čakam, da pride z menoj poračunat.

Med vsem drugim me je najbolj zanimalo, kar dopisnik pripoveduje o katoliškem časopisu v Dornbergu. Tudi „Domoljuba“ je opazil vmes. Čudno, ko pri-

hajajo le trije ali štirje k nam. No, pa saj vem, da mu je eden posebno ne-ljub, Ha, ha!

Mladi gospod dopisnik! To Vam pa rečem, da časti ne delate na sebi, ne svojemu stanu s takim laganjem in zmerjanjem.

Ivan Rejčec.

**Iz Dornberga.** — Liberalna „Soča“ v odgovoru „Primorskemu Listu“ goni duhovnike iz starešinstva v cerkev. Čemu to? Saj noben duhovnik pri nas ni v starešinstvu in tudi ne sili noter. Če mora duhovnik v cerkev, tem bolj učitelj v šolo! V šolo, g. Križman, tam imate dela še obilo! Uredite šolski obisk! Zgodilo se je, da je v enajstih dneh samo v polovici šole manjkalo in eden otrok! Nadzorujte vsakega otroka na potu iz šole, da se ne bodo pretepali in kamenjali! Ko ste prosili za službo v Dornbergu, ste obetali, da boste nadzorovali otroke v cerkvi, a ne izpolnjujete! Obljuba dolg dela!

**Iz Plavi.** — (Plavške novice.) — Raz oder je padel pri zgradbi hiše Alojzija Križniča zidarški delavec, ter se precej poškodoval na glavi.

Neki italijanski delavec je zaspal pred Konjedčvo krčmo v Plaveh. Spečega oklal ga je drug Italijan z nožem po glavi in ramenih, da ima vse polno ran.

Mnogo orožja je pobrala žendarmarija italijanskim delavcem, ki so v nedeljo pred sv. Petrom streljali v plavskih krčmah. Nekatere so odvedli v ječe, mnogi pa so jo popihali čez mejo. Dobro bi bilo, da nekatere italijanske rogovi-leže odstranijo. Vođina delavcev je poštena, ter se obnaša mirno. So pa nekateri Kalabrezi, pred katerimi človek ni varen. Ako bi se te izzivače iztrebilo, nastal bi kmalu mir.

**S Cerkljanskega 2. julija 1904.** — Dnevi kanonične vizitacije so prešli. Pri tej priliki je pokazalo verno ljudstvo, da svojega nadpastirja spoštuje. Prav je tako in dolžnost. Je pa tudi presvitli knezonadškof občeval res kot najljubeznejši oče v svoji družini. Gotovo bode veliki večini ostal vtis neizbrisane, katerega je napravil. Prav iz srca pojde prošnja k Bogu za presvitlega, da ga obrani še dolgo vrsto let. Za vasprijem so občine po svojih močeh tekmovala med seboj, ravno tako tudi zasebne družine. Vreme je bilo skozi ves čas ugodno, da si sem pa tje vroče. Saj je pa bilo o sv. Ivanu in sv. Petru! Pogrešali smo pri tej priložnosti pa zelo g. dekana, kateri je moral vseh zlomljene noge (hvala Bogu, zdaj je že boljše) varovati postaljo; je pa presvitli knezonadškof z mladeniško lahkostjo, na začudenje vsakega, jo mahal po naših hribih. Dnevi slovesnosti so za nami, ne pa spomin na nje. Bog plačaj presvitlemu trud, katerega je imel na apostolskem potovanju.

**Iz Šebrelj.** — Dne 29. junija proti prijaznemu uže skoraj mračnemu večeru, dospel je k nam prevzvišeni knez in nadškof goriški od reke Idrijce na zeleni holme, kjer se dviga krasna razgledna podružna cerkev sv. Ivana. Tu je bil pri vходу postavljen ukusno napravljen slavalok, pri katerem se je vršil podrav in sprejem.

Drugi dan, v četrtek, je bila v farni cerkvi sv. birma.

Birmancev v Šebreljah je bilo menda 85. — V petek okoli 8. ure zjutraj je prevzvišeni odpotoval iz Šebrelj proti Št. Viški Gori.

Kako da tukajšni župljani spoštujejo svojega višjega nadpastirja, pričali in predočevali so o njih vstrajnem delovanju mnogi v bujnem cvetu z ljubkim zelenjem poviti slavaloki, iz nad katerih je prevzvišenemu v pozdrav plapolalo mnogo zastav. Odlikoval se je posebno slavalok gorenjevaščanov, z napisom, ki je visel na čveh velikanskih mlajih, glaseč se:

„Božji blagoslov v Šebrelje z Vami pridi, Vedno v njem se vselej vse izidi!“

Važno nam je slednjič omenjati, da je o tej priliki mladi vrli podbrški pevski zbor posetil naš domači pevski zbor v občo zadovoljnost.

S podvojenimi močmi je toraj vskipel mogočen pevski zbor, kateri je na dan sv. Petra uže v poznem večeru pred domačim župniščem kaj izbornu, imenitno zapel svojemu nadpastirju v dokaz udanosti par primernih pesmi pod vodstvom našega domačega organista.

Isto tako se je zares lepo, mogočno in pravilno glasilo drugi dan ubrano cerkveno petje. Ta odmev ohranili smo si

v srcu, ki nam ostane v dolgotrajnem spominu.

**Iz hribov.** — Po Tolminskem in Cerkljanskem deli mil. knezonadškof sv. birmo. Ob ti priliki so občine tekmovala, katere bi bolj poveljčila prihod prevzvišenega. Kot opazovalec smem po pravici dati prednost — Pečanom. — Dan pred prihodom prevzvišenega bi bil vsakdo mislil, da bodo Pečani letos med zadnjimi, kar ni bilo v navadi. Pa v kljub najnemu delu s košnjo, so na dan prihoda dopoldne (sv. birma bila je popoldne) prihiteli skupaj fantje in mošje, ter s spretno hitrostjo delali slavaloke in postavljali smreke, dekleta pa z domačimi cvetlicami delale vence. Ob dveh popoldne bilo je že vse gotovo. — Ptujci, kateri so prihajali, so se pohvalno izražali. — Tu ljubi ljudstvo svojega nadpastirja. „Liberalno“ časopisje ni omajalo spoštovanja do avtoritete.

Kakor baje že zadnjič pod vodstvom nepozabnega g. Nemca, so se tudi letos zbrali v obilnem številu na „Brd“ pri prvem slavaloku, na katerem je stal napis: „Dobro došli med zveste ovčice!“ Ko se je prevzvišeni približal, pozdravil ga je č. g. vikar Spitzer, na kar stopi neka deklica s šopkom cvetic v roki ter mu izvrstno deklamira pozdrav, zložen baje od domačina. Kmalu po prihodu vršila se je sv. birma, po sv. birmi pa vizitacija cerkve. Notranost cerkve je čedna. Cerkvico bi bilo treba od zunaj nekoliko popraviti. Kakor sem čul, so Pečani zato že preskrbeli, ker so menda ustanovili „cerkveno stavbeno in olupselno društvo“, kateremu Bog daj svoj blagoslov. Temu društvu naj bo sleharni ud, nič naj Vas ne motijo razni politični in osebnipomislili, ker v tem društvu ne sme biti politike. Če bi jo pa kdo kdaj hotel vtihotapiti, poženite ga tja, kamor pritiče.

## Novice.

**Praznik sv. slovanskih apostolov Cirila in Metoda.** — V nedeljo bomo obhajali goriški Slovenci praznik sv. Cirila in Metoda. V cerkvi sv. Ignacija bo ob 8. uri sv. maša, mej katero bo pel mladi pevski zbor „Slovenskega katoliškega delavskega društva“.

Zelimo, naj bi se udeležili goriški Slovenci v obilnem številu službe božje!

**Vabilo k veselili, katero priredi učeca se mladina „Šolskega Doma“ dne 9. in 10. julija 1904 točno ob 5. in pol uri popoldne na dvorišču šolskega poslopja.** — Vspored: 1. D. Jenko: „Pobratimija“, pojó dečki; 2. „Otrok in rožica“, dvogovor; 3. J. Korel: „Nazaj v planinski raj“, pojó deklice dvoglasno; 4. S. Gregorčič: „Blagovestnikom“, deklamacija; 5. Češki napev: „Vprašas, čemu da sem Slovenka?“, pojó deklice dvoglasno; 6. „Vojak Radovan“, deklamacija; 7. V. Lisinski: „Vsakemu svoje!“, pojó deklice dvoglasno; 8. „Secesija“, veseloigra v dveh dejanjih. Osebe: Gospa Bratinova, tovarnarjeva soproga; Slava, slikarica, Zora, konservatorica, Dragica, gojenka, njene hčerke; Katinka, hčerka svetovalke Žarkove; možki glas izza odra; služkinja (pantomina). — Vstopnina 30 h, za učence in učenke „Šolskega Doma“ 10 h, sedeži 20 h. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor „Š. D.“

**Sklep šolskega leta v „Šolskem Domu“.** — Dne 10. julija ob 9. uri popoldne se odpre razstava izdelkov učenk ljudske šole, pripravljavnice za izobraževališča za učiteljice in strokovnih šol za umetno vezenje pa belo šivanje oblek. Razstava bode odprta 10. in 11. julija od 9. ure zjutraj do popoldne, pa od 3. do 6. ure popoldne. — Dne 12. julija ob 8. uri bode slovesna sv. masa z zahvalno pesmijo v župni cerkvi sv. Ignacija na Travniku.

**Novi „Šolski Dom“.** Katerega hočemo imenovati, da se bo ločil od sedanjega, „Mali Dom“, ker bo za tretji del manjši od sedanjega, prav vro napreduje. Tri tedne je že pokrit in v drugih treh tednih, nekako do sv. Jakopa, bo popolnoma dovršen. Rodoljubi, spominjajte se ga!

**Smrtna kosa.** — Minuli četrtek zadela je častito družino g. Franceta Čibeja, vodjo c. kr. pisarniških uradov tukajšnjega okrožnega sodišča, prebridka izguba. Kruta bolezen skrčljatice ugrabila je zavrato preljubljeno pet in polletno hčerko Marico, ter jo izročila neizprosni bleedi smrti. Zalajoči, častiti družini izrekamo na tem mestu naše najiskrenejše sožalje.

V goriški bolnišnici usmiljenih bratov pa je umrl v četrtek popoldne v 72. letu svoje dobe g. Andrej Vodopivec, doma iz Dornberga, ki je bil delj časa mitničar na Solkanski cesti, kasneje pa v Rozentalu. — Naj počiva v miru!

**Za „Slovensko sirotišče“** so darovali: P. n. gg. Josip Kosce 2 K, monsign. Kofol 2 K, Marija Urbančič, učiteljica v Podgori 10 K, monsignor Josip dr. Gabrijelič 20 K, Jožef Kulot 1 K, Marija Vilhar 50 v, družba „Slovenska beseda“ 2 K 60 v, Abc 5 K, Anton Šiligoj, vikar v p. 2 K.

Za „Sirotišče“ in za „Skalnico“: P. n. gg. Alfonz Blažko, vikar v Mirniku 2 K, Ivan Sedej, vikar 2 K.

Bog plati!

**Dar.** — Uprava „Primorskega lista“ je prejela za „Šolski Dom“: dne 23. rožnika 1 K 10 h in 3. malega srpana 2 K 60 h, katere je darovalo društvo „Slovenska beseda“, Ivana Andlovec 1 K.

**Zdrava, Marija!** — V to molitvico so se nam vrinile v zadnji številki ne-ljube tiskovne pomote. Ker nam popravljen molitvica vga ja in ker zelimo, da se je poprimejo vsi, objavljam jo še enkrat: „Zdrava, Marija, milosti polna, Gospod s teboj, blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa, Jezus“ — in dalje, kakor po navadi.

**P. n. gg. člani društva „Sloga“** se uljudno vabijo, naj bi doposlali društvenemu predsedništvu (ali tajniku g. F. Šiligoju, uradniku „Centr. posoj.“) letnino za leti 1903 in 1904 v skupnem znesku 2 K v neprekljenem roku do 31. avgusta t. l. Do istega časa naj bi se oglasili tudi oni rodoljubi, ki želijo društvu pristopiti, ter naj bi dodali prijavi letnino za 1904 v znesku 1 K. Opomin in vabilo naj se blagovoljno sprejmeta v zmišlu društvenih pravil. Gospodje poverjeniki in zaupniki naj blage volje posredujejo pri tem poslu. V Gorici, 4. julija 1904. Predsednik.

**Glede devetdnevnice v čast Brezmadežne na Barbani** objavljam: 1. Za Slovence je določen dan 18. julija. Vabljeno se posebno iz bližnje okolice, goriške in tržaške. 2. Duhovniki, ki so dobili od samostana posebna vabila, naj jih blagovole pribiti na cerkvena vrata. 3. Duhovniki, ki se mislijo udeležiti slovesnosti dne 18. julija, naj blagovole naznaniti to vedeč. prelato dr. Josipu Gabrijeliču.

**Občni zbor „Alojzijevisčca“** bo prih. ponedeljek 11. jul. ob dveh popoldne v „Alojzijevisču“.

**Pretep med delavci.** — V nedeljo proti večeru prišlo je v Štanjelu na Krasu do pretepa med italijanskimi delavci in med domačini. Iz nekega poročila, ki nam je bilo poslano, ki je pa jako pomanjkljivo, bi bilo sklepati, da so dali k temu pretepu povod italijanski delavci. Tržaški „Piccolo“ piše, da so prišli italijanski delavci v Trst in se tam pri italijanskem konzulu pritožili, češ, da so jih Slovenci brez vsakega povoda napadli. Kakor rečeno, točnega poročila o tem pretepu še nimamo. Poskrbeli pa bodemo za to, da bodemo o tem dogodku natančneje obveščeni.

**Ukradeno kolo.** — V torek popoldne je bilo ukradeno Mariju Mozetiču, trgovskemu agentu, kolo v vrednosti 240 K. Kolo pustil je le za malo časa Mozetič v veži poslopja, kjer je bilo poprej okrožno sodišče.

**Izpred sodišča.** — Oni France Lisjak iz Gabrijl v ajdovskem sodnem okraju, ki je, kakor smo svoječasno poročali, nevarno ranil nekega svojega tovariša, bil je te dni na tukajšnjem okrožnem sodišču obsojen na pet mesecev ječe z jednim postom vsak mesec.

**Najdeni denar.** — Nekdo je našel na Solkanski cesti na veliko soboto denarico, v kateri je se nahajalo 20 K. Kdor bi bil izgubil ta denar, oglašil naj se v našem uredništvu, in povedali mu bodemo, kdo je denar našel.

**Nedeljski počitek.** — Vsled ukazaza tržaškega namestništva bodo v mesecih julij in avgust v goriškem mestu ob nedeljah prodajalnice zaprte ves dan.

**Požar v Čačah na Korškem.** — Dne 29. junija po noči ob 12. in pol uri nastal je strašanski ogenj v Čačah pri Čojni pod Dobračem. 22 posestnikom je popolnoma vse pogorelo. Pogorelo so jim namreč hiše, hlevi in zraven vse pohištvo, obleka in ves živež. Pogorelo je tudi 16 prešičev. Škoda je cenjena na 150.000 K. Grozna beda vlada, pomoči potrebujejo neobhodno.

**Napisi goriških trgovcev.** — Pred kratkim je naš magistrat dal vsem trgovcem povelje, da mora vsakdo imeti napis pred svojo trgovino. To povelje so mnogi izvršili. Čuditi pa se moramo, da italijanski trgovci ne izpolnjujejo tega pravila. Pa to še ni vse. Na Placuti so zlikovci neki trgovki izbrisali kljukice nad črkami. Seveda je dotična trgovka dala zopet kljukice napraviti. Radi bi vedeli, kako je to mogoče, da italijanski trgovci nimajo nikake sile postaviti napisov, med tem ko magistrat pritiska na Slovence, naj si dajo napraviti napise, da jim jih potem mažejo?

**V Lurd!** — Razpored romanja je takole določen: Romarski vlak odide iz Ljubljane v petek, dne 19. avgusta, in sicer ob 5:59 zjutraj (torej eno minuto pred 6. uro zjutraj). V Vidim (Udine) pride vlak ob 11:06 dopoldne, in ostane do 1:15 popoldne, na postaji Mestre (pri Benetkah) pa od 5:25 popoldne do 11:37 zvečer, torej si bo morda mogoče Bonetke ogledati. Drugi dan bodo romarji okoli poldne v Turinu, in počijejo tamkaj tri ure. Isti dan prenočijo v Lijonu, kamor pride vlak ob 10:43 zvečer; istotam se drugi dan, t. j. v nedeljo 21. avgusta, udeležijo zjutraj svete maše in ob 8:06 zjutraj grede naprej. Isti dan pridejo v Tuluz (Toulouse), kjer čaka vlak od 7:42 do 12:25 ponoči. V ponedeljek, dne 22. avgusta, pride vlak ob 5:04 v Lurd. Tam ostanejo romarji v ponedeljek, torek in sredo. — Nazaj: V četrtek, t. j. sedmi dan potovanja, se vrnejo ob 6:35 zjutraj skozi Tuluz (Toulouse) (dopoludne ob 11:59—12:43) v Cete (popoldne ob 5:02—10:30 zvečer). Osmi dan bodo v Lijonu (Lyonu) (ob 6:26 zjutraj do 1:07 popoldne) in si v tem času nekoliko ogledajo mesto. Deveti dan se ustavijo popoldne v Turinu in pridejo v Milan ob 4:55 popoldne. Tu bo prenočišče in se udeleže v nedeljo, dne 28. avgusta, svete maše. Nato ob 10. dopoldne odhod skozi Verono v Mestre, kjer bo večerja (8:38—11:52 zvečer) v ponedeljek ob 7:42 zjutraj pride vlak v Nablrežino in ob 11:16 v Ljubljano. — Romanje bo trajalo tedaj 11 dni. — Cene vožnje iz Ljubljane v Lurd in nazaj za I. razred 440 kron, za II. 355 kron, za III. 260 kron, in sicer se dobi za ta denar: 1. vozni listek iz Ljubljane v Lurd in nazaj v Ljubljano; 2. kosilo: v Vidmu (petek), Turinu (soboto), Cete (nedeljo), Toulouse (četrtek), Lyon (petek), Turin (soboto), Verona (nedeljo); 3. večerja: Mestre (petek), Lyon (soboto), Toulouse (nedeljo), Cete (četrtek), Modane (petek), Milan (soboto), Mestre (nedeljo); 4. Popotnikom se preskrbi v hotelu v Lurdu tri dni stanovanje, kosilo in večerja v prenočišču; 5. Dobijo sobo za prenočišče in postrežbo v Lyonu dne 21. in v Milanu dne 27. avgusta na povratku; 6. Vožnjo popotnika in prtljage v hotel v Lurdu, Lyonu in Milanu; 7. eden zastopnik firme bo spremljal popotnike tje in nazaj v Ljubljano in skrbel, da se vse izvrši. Za zajutrek skrbi vsak sam. — Da je mogoče vse natanko preskrbeti in uravnati, so romarji naprošeni, da začnejo dopošiljati omenjene zneske takoj, ali najkasneje v prvi polovici julija. Ako bi se kaj spremenilo, naznanimo pravočasno. — Kdor vstopi v Št. Petru, plača za II. razred 845, za III. razred 254 kron; iz Gorice se plača za II. razred 385, za III. razred 247 kron; iz Vidma za II. razred 327, za III. razred 241 kron; iz Mestre za II. razred 310, za III. razr. 230 kron.

## Za kratek čas.

Neki kmetič poprašal je organista, zakaj so pri orgljah nekatere tipke črne, druge pa bele. Organist mu je pojasnil, da na črne orglja pri črnih mašah, na bele pa ob nedeljah in praznikih.

Nek govornik je govoril ob odprtem grobu nagrobnico. Proti koncu pa pravi ginljivo: „In Ti dragi tovariš, ozri se iz sinjih višav na nas ostale zalujoče — —!“ In nek hudomušes se je na to oglasil: „Kako more gledati sedaj iz nebes doli? Ali ne vidiš, da je oblačno!“

**Dvogovor: Oče.** — Kaj? — Ali že spiš? — Ne! — Posodi mi en goldinar. — Ze spim!

## Loterijske številke.

2. julija.

Dunaj . . . . . 49 6 35 32 30  
Građec . . . . . 81 29 68 4 6

# „Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

vsprejema :

1. zavarovanja vsakovrstnih posloplij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbam in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:
  - a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnice po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in daje po neprisiljenih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;
  - b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanju po suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postrež: na željo tudi s preglednicami in ceniki.

*Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.*

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem popolno varnost.

➡ Svoji k svojim! ➡

**Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!**

Lekarna

**Cristofolotti v Gorici**

Prave in edine žel. kapljice z znamko sv. Antona Padovanskega.



Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé

želodec, storé, da sgine v kratkem času omotica in životna lénost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Edina slov. kleparska delavnica v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča svojim rojakom v mestu in tudi na deželi za izdelovanje vseh kleparskih izdelkov, kakor cevij za vodo, žlebe za stavbe, kuhinjske priprave. Prevzema tudi vsako popravo po pravnih cenah. Zagotavlja točno in solidno postrežbo udani

Karol Čufer, klep. mojster.

V novi prodajalnici z jestvinami in kolonijalnim blagom v Gorici

**Anton-a Zamparo**

Semeniška ulica 12,

se nahaja bogata izbira navadnih in finih vin. Specjaliteta: Grška vina, Malvasia, Mavrodaphne in Ahajec. Napolitanske in ilirske testenine, čaj, biškoti in različni drugi likeri.

Vse po najnižji ceni.

**Anton For,**

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

**Viktor Toffoli** v Gorici, via Teatro št. 20 (na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja iz najugodnejših krajev.

Za luč . . . . .	kr. 32	Corfù . . . . .	kr. 56
Jedilno . . . . .	36	Bari . . . . .	60
„ finejše . . . . .	40	Lucca . . . . .	70
„ boljše . . . . .	44	Nizza . . . . .	80
dalmatinsko . . . . .	48	Najfinejše . . . . .	gl. 1
istrijsko . . . . .	56		

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnilstvom.

**Anton Kuštrin**

Gosposki ulic. h. št. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfù istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

**A. Krušič**

trgovec in krojaški mojster

Gorica, ulica Gius. Verdi št. 33

naznanja slav. občinstvu, da je dobil ravnokar sveže angleško in avstrijsko blago, kakor tudi svežih isgotoljenih oblek in površnikov raznih vrst v veliki izbiri za bližajočo pomladno sezono.

Izdelek iz lastnega blaga jamčim.

**Krojaška zadruga**

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, Perkale, Zephyr in drugo manufakturno blago posebno za spomladni in letni čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.



Sprejema

hranilne vloge katere obrestuje po 4% polumesečno; nevzdignene obrestipripisuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%

**„Centralna posojilnica“**

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. pošthranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravnimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravniki po 2 K. Otvarja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.